

Opdragelseshjemmene mener man bør opretholdes, idet man dog ikke anser det for nødvendigt at opretholde en bestemt Sondring mellem Optagelseshjem og Iagttagelseshjem; i Praksis er Grænsen mellem disse 2 Arter af Hjem saa godt som forsvundet. Udviklingen har imidlertid ført med sig, at der er Trang til andre Arter af Hjem end de forannævnte, og man foreslaar derfor, at der aabnes Adgang til ogsaa at anerkende Hjem med særlige Formaal (Lærningehjem, Husholdningsskoler, Lærningeplejehjem og lign.) samt Hjem for Børn med mangelfuld Udvikling. Det har navnlig været følt som et Savn, at man ikke efter gældende Lov kan anerkende Lærningeplejehjem og derved faa dem ind under den større Kontrol, der udøves overfor anerkendte Hjem i Forhold til de ikke-ankendte, og paa samme Maade stiller Forholdet sig med Hensyn til Fredehjem — Hjem for Børn paa Grænsen til Aandssvagthed — af hvilke der i de senere Aar er opstaaet en Del.

At et Hjem ved Anerkendelsen bestemmes til fortrinsvis at modtage svagt begavede Børn (Sinkehjem) medfører, at Anbringelse paa saadanne Hjem skal ske under Medvirkning af Overinspektøren for Børneforsorgen, jfr. Kap. IV., § 12.

Stk. 3 og 4 svarer til Stk. 2 og 3 i Værgeraadslovens § 40.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadslovens § 41 og § 57, Stk. 3. Dog mener man, at der bør stilles et ubetinget Krav om, at Sinkehjem selv skal undervise de Børn, der anbringes i Hjemmene, og f. Eks. ikke kan paabyrde den stedlige Kommuneskole Undervisningen af saadanne Børn, der vil kunne være til stor Gene for Undervisningen i mindre Skoler, som ikke kan oprette særlige Sinkeklasser. Undervisningen i Skolehjem bør staa Maal med Undervisningen i Folkeskolen.

Til § 4.

Bestemmelsen afløser Værgeraadslovens § 42 og svarer i det væsentlige til denne. Til Stk. 1 bemærkes særligt, at det er nødvendigt at der findes Hjem, i hvilke Børn altid kan faas anbragt, hvorfor det maa være en Pligt for anerkendte Optagelseshjem at modtage Børn, der skal anbringes foreløbig eller til Iagttagelse. Bortset fra Hjem, der er oprettet af Staten eller drives for Statskassens Regning, har alle Børnehjem, Skole- og Ungdomshjem hidtil selv kunnet afgøre, om de vil modtage de Børn, der ønskes anbragt i Hjemmet. Da Udvalget nu, jfr.

Kap. IV., § 12, foreslaar, at Sager om Anbringelse i Ungdomshjem og i Hjem for Børn med forsinket Udvikling (Sinkehjem) skal forelægges Overinspektøren, maa det i Konsekvens heraf fastsættes, at disse Hjem er pligtige til at modtage de Børn, Overinspektøren henviser til dem, saafremt Børnene efter Vedtægten kan anbringes i de paagældende Hjem, jfr. Stk. 4. Udvalget mener imidlertid ikke, at denne Regel bør gælde for Hjem, der er oprettet og drives af en Kommune til Modtagelse af Børn fra samme, idet det vilde være urimeligt, om saadanne Hjem skulde kunne blive optaget ved, at Overinspektøren henviste Børn fra andre Kommuner til Anbringelse i saadanne Hjem. Der er herved særlig tænkt paa Hjem for Børn med mangelfuld Udvikling, idet det vel næppe kan tænkes, at en Kommune vil oprette sit eget Ungdomshjem. Skulde dette alligevel ske, kan der som Betingelse for Anerkendelse om fornødent stilles særlige Vilkaar med Hensyn til Modtagelse af Børn fra andre Kommuner efter Henvisning fra Overinspektøren.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadslovens § 44, Stk. 1 og 2.

Bestemmelsen i § 44, Stk. 3 om, at der til Opdragelse af vanskelige Børn over 14 Aar, hvis Udvikling ikke staa Maal med den almindelige, skal oprettes særlige Ungdomshjem, har man ikke anset det for nødvendigt at opretholde under Hensyn til de iøvrigt foreslaaede Bestemmelser om Hjem for svagt begavede.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadslovens § 57. Udvalget anser det dog ikke for nødvendigt eller ønskeligt, at der af en Kommune skal føres Tilsyn med en anden Kommune tilhørende, men udenfor dennes Grænser beliggende Institution, og foreslaar derfor kommunale Opdragelseshjem fritaget for Tilsyn fra det stedlige sociale Udvalg.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadslovens § 48. Da Staten herefter skal betale for det faste Lægetilsyn ogsaa med de Hjem, der hidtil har været benyttede af Fattigvæsenet, men ikke af Værgeraadsinstitutionen, vil der blive Tale om en mindre Forøgelse af Statskassens Udgifter; det vil dog næppe dreje sig om Beløb af nogen Betydning, idet der næppe vil blive Tale om Anerkendelse af ret mange nye Hjem, da Kom-